

Неділя 2 лютого, 2025

ТЕМА — БОГ Є ЛЮБОВ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: До римлян 8 : 28

“тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре.”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: 1-е Івана 4 : 7-12

7. Улюблені, любім один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, родився від Бога та відає Бога!
 8. Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!
 9. Любов Божа до нас з'явилася тим, що Бог Сина Свого Однородженого послав у світ, щоб ми через Нього жили.
 10. Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас, і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи.
 11. Улюблені, коли Бог полюбив нас отак, то повинні любити і ми один одного!
 12. Бога не бачив ніколи ніхто. Коли один одного любимо, то Бог в нас пробуває, а любов Його в нас удосконалилась.
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Єремія 31 : 3

3. Здалека Господь з'явився мені та й промовив: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!

2. До ефесян 5 : 1, 2

1. Отже, будьте наслідувачами Богові, як улюблені діти,
2. і поведіться в любові, як і Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богові на приємні пахощі.

3. Рут 1 : 1-6, 8, 14-16, 19

1. ... І пішов був чоловік з Юдиного Віфлеєму мешкати в моавських полях, він і жінка та двоє синів його.

2. А ім'я тому чоловікові Елімелех, а ім'я жінці його Ноомі; і ім'я двох синів його Махлон і Кілійон, ефратяни з Віфлеєму Юдиного. І прийшли вони на моавські поля, та й залишилися.

3. І помер Елімелех, муж Ноомі, і залишилася вона та два їхні сини.

4. І взяли вони собі за жінок моавітянок, ім'я одній Орпа, а ім'я другій Рут. І сиділи вони там близько десяти літ.

5. І помирали й вони обоє, Махлон та Кілійон. І позалишилася та жінка по двох дітях своїх та по чоловікові своєму.

6. І встала вона та невістки її, і вернулися з моавських піль, бо почувала на моавському полі, що Господь згадав про народ Свій, даючи їм хліба.

8. І сказала Ноомі до двох своїх невісток: Ідіть, верніться кожна до дому своєї матері. І нехай Господь зробить із вами милість, як ви зробили з померлими та зо мною.

14. І підняли вони голос свій, і заплакали ще. І поцілувала Орпа свою свекруху, а Рут пригорнулася до неї.

15. І сказала Ноомі: Ось зовиця твоя вернулася до народу свого та до богів своїх, вернися й ти за зовицею своєю!

16. А Рут відказала: Не силує мене, щоб я покинула тебе, щоб я вернулася від тебе, бо куди підеш ти, туди піду й я, а де житимеш ти, там житиму й я. Народ твій буде мій народ, а Бог твій мій Бог.

19. І пішли вони вдвох, аж прийшли до Віфлеєму.

4. Рут 2 : 1, 2, 8-12

1. А Ноомі мала родича свого чоловіка, мужа багатого, з Елімелехового роду, а ім'я йому Боаз.

2. І сказала моавітянка Рут до Ноомі: Піду но я на поле, і назбираю колосся за тим, у кого в очах знайду милість. А та їй сказала: Іди, моя дочко!

8. І сказав Боаз до Рут: Ото чуєш, дочко моя, не ходи збирати на іншому полі, і не йди звідси, і так пристань до моїх дівчат.

9. Доглядай цього поля, де будуть жати, і ти підеш за ними. Ось я наказав слугам не займати тебе. А як спрагнеш, то підеш до начинь, та й нап'єшся з того, що поначерпують слуги!

10. І впала вона на обличчя своє, та й вклонилася до землі, і сказала йому: Чому знайшла я милість в очах твоїх, що ти прихилився до мене, хоч я чужа?

11. І відповів Боаз і сказав їй: Докладно розповіджено мені все, що зробила ти з своєю свекрухою по смерті твого чоловіка, і ти кинула батька свого й матір свою та край свого народження, і пішла до народу, якого не знала вчора-позавчора.

12. Нехай Господь заплатить за чин твій, і нехай буде нагорода твоя повна від Господа, Бога Ізраїлевого, що ти прийшла сховатися під крильми Його!

5. Рут 4 : 13, 17

13. І взяв Боаз Рут, і вона стала йому за жінку. І він увійшов до неї, а Господь дав їй вагітність, і вона породила сина.

17. А сусідки назвали ім'я йому, говорячи: Народився син для Ноомі! І назвали ім'я йому: Овед. А він батько Єссея, Давидового батька.

6. 1-е Івана 4 : 16-19

16. Ми познали й увірували в ту любов, що Бог її має до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває!

17. Любов удосконалюється з нами так, що ми маємо відвагу на день судний, бо який Він, такі й ми на цім світі.

18. Страху немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть, бо страх має муку. Хто ж боїться, той не досконалий в любові.

19. Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив.

7. Від Івана 13 : 31, 34, 35

31. ... промовляє Ісус: ...

34. Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!

35. По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою.

8. До євреїв 10 : 23, 24

23. Тримаймо непохитне визнання надії, вірний бо Той, Хто обіцяв.

24. І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків.

9. 1-е Петра 3 : 8-12

8. Нарешті ж, будьте всі єдиномисльними, спочутливими, братолюбними, милосердними, покірливими.

9. Не платіть злом за зло, або лайкою за лайку, навпаки, благословляйте, знаючи, що на це вас покликано, щоб ви впадалували благословення.

10. Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай здержить свого язика від лихого та уста свої від говорення підступу.

11. Ухиляйся від злого та добре чини, шукай миру й женися за ним!

12. Бо очі Господні до праведних, а вуха Його до їхніх прохань....

10. 1-е Петра 5 : 2-4

2. пасіть стадо Боже, що у вас, наглядуйте не з примусу, але добровільно по-Божому, не для брудної наживи, а ревно,

3. не пануйте над спадком Божим, але будьте для стада за взір.

4. А коли Архипастир з'явиться, то одержите ви нев'янучого вінка слави.

***Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" написанного
Християнською Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді***

1. 6 : 17-18

«Бог є Любов». Про більше ми не можемо просити, вище не можемо шукати, далі не можемо йти.

2. 454 : 17-24

Любов до Бога й до людини є дійсним стимулом як для зцілення, так і для викладання. Любов надихає, опромінює, указує шлях і веде за собою. Правильні спонукання окриляють думку й повідомляють словам і учинкам силу і волю. Любов — жриця при вівтарі Істини. Терпляче чекайте, поки божественна Любов не «зворушить води» смертного розуму й не сформує ідеальну концепцію. «Терпіння ж повинне мати досконалу дію».

3. 13 : 2-4

Любов безстороння і всеосяжна у своїй доступності й у своїх щедротах. Це джерело, що б'є ключем, що волає: «Прагнучі, ідіть усі до води».

4. 112 : 32-8

Принцип і практичне застосування

Бог — Принцип божественної метафізики. Тому що є тільки один Бог, то може бути тільки один божественний Принцип усієї Науки, а правила для маніфестації цього божественного Принципу повинні бути незмінні. У наші дні літера Науки удосталь доходить до людства, але ж її дух досягає його лише в незначній мірі. Життєвий елемент, серце й душа Християнської Науки, — це Любов. Без неї буква тільки мертве тіло Науки нерухливе, холодне та неживе.

5. 19 : 6-11

Ісус допоміг примиренню Людини з Богом, давши людині правильніше поняття про Любов, божественний Принцип вчення Ісуса, і це більш вірне поняття про Любов рятує людину від закону матерії, гріха і смерті законом Духа — законом божественної Любові.

6. 494 : 10-15

Божественна Любов завжди задовольняла й завжди буде задовольняти всякий людський нестаток. Неправильно думати, що Ісус відкривав божественну зцілювальну силу тільки для деяких вибраних або на обмежений період часу, тому що божественна Любов щогодини дарує всі блага всьому людству. Чудо благодаті не є дивом для Любові.

7. 242 : 15-20

Себелюбність більш непрозора, ніж фізичне тіло. У терплячій покорі терплячому Богу постараємося розчинити все-розчинюючої силою Любові твердість омани — свавілля, самовиправдання й себелюбність, — які повстають проти духовності і є законом гріха та смерті.

8. 337 : 7-13

Щоби знайти дійсне щастя, людина повинна бути в гармонії зі своїм Принципом, божественною Любов'ю; Син повинен бути в єдності з Батьком, у згоді із Христом. У божественній Науці людина настільки ж досконала, як і Розум, що творить її. Істина буття робить людину гармонійною й безсмертною, тоді як омана смертна й негармонійна.

9. 57 : 18-30

Щастя — духовне, воно породжене від Істини й Любові. У ньому немає егоїзму; тому воно не може існувати саме по собі, без розподіляючого його людства.

Допомога й дисципліна

Людська любов не виливається дарма, навіть якщо вона не зустрічає взаємності. Любов збагачує людську натуру, розбудовуючи, очищаючи й підносячи її. Земні хуртовини можуть із коренем вирвати й розкидати квіти любові; але цей розрив плотських уз сприяє більш тісному єднанню думок з Богом тому, що Любов підтримує серце, що бореться, поки воно не перестане зітхати про земне й не почне розправляти свої крила для польоту до небес.

10. 266 : 6-19

Користь від негод

Чи не здасться вам життя без близьких друзів порожнім, позбавленим змісту? Тоді знайте, що прийде час, коли ви будете самотні, без дружнього співчуття; але ця примарна порожнеча вже заповнена божественною Любов'ю. Коли настане цей період розвитку, навіть якщо ви будете продовжувати триматися за почуття особистої радості, духовна Любов змусить вас прийняти те, що найкраще сприяє вашому духовному зросту. Друзі будуть зраджувати вас, а вороги зводити наклепи на вас, поки урок не виявиться достатнім, щоби піднести вас; тому що «безвихідне положення людини — добра нагода для Бога». Авторка випробувала на собі вищезгадане пророцтво і його благословення. У такий засіб Бог учить смертних відмовлятися від своєї тілесності і знаходити духовність. А досягається це через самозречення. Всеосяжна Любов — от божественний шлях у Християнській Науці!

11. 257 : 24-29

Чи існує людина, яка б признала, що кінцеве життя або кінцева любов можуть задовольнити людський нестаток, заспокоїти бажання й задовольнити прагнення? Нескінченний Розум не може бути обмежений кінцевою формою тому, що тоді Розум втратив би свій нескінченний характер невичерпної Любові, вічного Життя і всемогутньої Істини.

12. 518 : 13-23

Бог дає меншу ідею про Себе для зв'язку з більшою, й у свою чергу вища ідея завжди опікує нижчу. Багаті духом допомагають жебраком у єдиному, великому братерстві, тому що в усіх їх той самий Принцип, або Батько; і благословенна та людина, яка бачить нестаток брата свого й допомагає йому, знаходячи своє власне благо в благополуччі іншого. Любов наділяє найменшу духовну ідею силою, безсмертям і добротою, які світяться у всьому, як квітка красується в бутоні. Усі різноманітні вираження Бога відображують здоров'я, святість, безсмертя — нескінченне Життя, Істину й Любов.

13. 469 : 30-5

Маючи одного Батька, навіть самого Бога, усі люди були б братами; а маючи один Розум, який є Бог, або добро, братерство людей складалося б із Любові й Істини й мало б єдність Принципу й духовну могутність, які становлять сутність божественної Науки.

14. 410 : 14-21

Любов виганяє страх

Кожне випробування нашої віри в Бога зміцнює нас. Чим сутужніше здадуться матеріальні умови, які необхідно подолати Духом, тим міцніше повинна бути наша віра й тим чистіше наша любов. Апостол Іоанн говорить: «У Любові немає страху, але досконала Любов виганяє страх..., той хто боїться, не зробиться досконалим у Любові». У цих словах точна й натхненна декларація Християнської Науки.

15. 572 : 12-17

Любов виконує закон Християнської Науки, і ніщо крім цього божественного Принципу, зрозумілого і [практично] продемонстрованого, ніколи не зможе забезпечити бачення одкровенень «Об'явлення», зняти Істиною сім печаток омани і викрити незліченні ілюзії гріха, хвороби і смерті.

16. 225 : 21-22

Любов — це ... визволитель.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
